

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De peruersitate Theophili, de dißidio inter Aegyptios &
Constantinopolitanos, de fuga Theophili, de Nilämone Monacho, & Synodo
pro Iohanne Chrysostomo collecta. Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

occepisse contumeliam facere ecclesie sibi commissa, vt & Regem Aegyptium vxori Abrahami patriarchæ, quemadmodum referunt libri Hebræorum. Cumq; populū vti parerat ob propesum animum, Imperatores ob beneuolentiā erga se collaudasset, in multos applausus ac benedictiones Imperatoris eiusq; coniugis vulgum excitauit, adeo vt, se miplenam orationem abrumpere cogeretur.

De peruersitate Theophili, de dissidio inter Ae-

gyptios & Constantinopolitanos, de fuga

Theophili, de Nilamone Monacho, &

Synodo pro Iohanne Chrysofomo

collecta. CAPVT XIX.

Theophilus interim perplexus ac sollicitus quod remediū rebus præsentibus adferet, sibi non confidit, quamuis in hoc propensus vt publicè Iohannem traderet, quod præter legem sacerdotio post depositionem fungeretur. Nam cū ille iā apud Imperatores eū calūniatus esset, ipsi metu seditionis popularis etiā reluctantem recedere compulerunt. Heraclidæ ergo accusatoribus iudicium proposuit etiam contra absentem, ratus se hinc probabiliorē forte causam inuenturum exauthorandi Ioānis. Sed contradicentibus eius amicis, & neque iustum neque ecclesiasticum esse dicentibus hominem absentem iudicare, contraq; Theophili sectatoribus asseuerantibus, suam deinceps eam litem faciens, tum Alexandrinorum & Aegyptiorum multitudo, tum populus Constantinopolitanus, ad mutū pugnā concitatus fuit, adeo vt multi vulnerarentur, nonnulli interficerentur. Quamobrem tum Seuerianus tum reliqui episcopi, præter eos, qui pro Iohanne stabant, correpti metu, Constantinopolim facta fuga relinquunt. Ac Theophilus etiam statim nihil cunctatus, quam iam hyems ingrueret, fugiens vnā cum Isaacio monacho Alexadriam abnauigauit. Sed cum tempestas maris vrgeret appulit Geras, quæ ciuitas est pusilla, plus minus quinquaginta stadijs à Pelusio distans. Huius vrbis episcopo tum vita defuncto ciues, vt accepi, elegerant ecclesie suæ Antistitem Nilammonem, virum bonum, & qui ad monasticae vitæ fastigium cōscendisset: is habitabat ante ci-

te ciuitatem in domuncula, in qua se ipse conluserat ianua lapidibus obturata, eo proposito vt sacerdotium auerfaretur: Theophilus itaque veniens hortabatur, vt ordinationem à se oblatam acciperet, apud quem ille quamuis frequenter se excufans nihil obtinuit, tãdem instanti cras inquit ita facias ò pater si placet, vt ego hodie res meas antea disponam: At cum Theophilus poſtridie ex conditcto veniſſet, atq; eũ fores aperire iuſſiſſet, age verò inquit Nilammon oremus primũ. Quo laudato Theophilus quĩ dẽ orauit, ſed Nilammon inter orãdũ hãc vitam reliquit. Hoc autem & Theophilo primum, & ijs etiam, qui vnã cũ illo foris ſtabant, ignotum erat, verum cũ paulatim tereretur dies, quia ſæpenumero intẽtius euocantes nõ audiret, deiectis qui ad ianua erant lapidibus, reperiunt hominem mortuũ. Inuolutum igitur quibus oportebat, publica ſepultura dignati ſunt, ac templum etiam ſupra illius ſepulchrum indigenæ conſtruxerunt, & ſumma cum ſolẽnitãte adhuc diem mortis eius celebrant. Ac Nilammon quidem ad hunc modum mortuus eſt, ſi tamen mortem dicere oportet, quam ille ſubire maluit, quã episcopatum ſuſcipere, quo ſe indignum eſſe ob ingenij modẽſtiam reſuit: Porro Iohannes Conſtantinopolim reuerſus magis etiam nõ gratus populo apparuit. Et cum eo tempore Conſtantinopolim conueniſſent circiter ſexaginta episcopi, decretũ per eos eſt, vt & irrita haberẽtur ea, quæ ad Quercum acta fuerant, & vt Iohannes episcopatum retineret. Itaque ille in officio ſacerdotali perſeuerauit, & ſacerdotes ordinauit, ac cetera vt in eccleſijs antiſtites oportet, adminiſtrauit, quando & Serapionem Heracleæ in Thracia episcopum conſtituit.

De ſtatua Imperatricis, & iſtis, quæ huius nomine facta ſunt, de doctrina Iohannis, de Synodo aduerſus eum ruruſus congregata, eiusq; depoſitione.

CAPVT XX.

NON multò autem poſt, Cum argenteum ſimulachũ Imperatricis colũnæ purpureæ impoſitũ dedicaretur (quod quidẽ adhuc ſuperẽſt ad meridionalem tẽpli plagam